

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการธุรกิจรักษ์โลกของธุรกิจชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม

Influencing Factors for Green Business Management of Sampran Community Business, Nakhon Pathom

ศุภานัน ศรีวิราช

Supanan Srivirach

นภาพร ชันธนาภา

Naphaphon Khantanapha

มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

Southeast Asia University

E-mail: supanan.sri495654@gmail.com

Received: 17 January 2025; Revised: 31 March 2025; Accepted: 4 April 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม นโยบายแห่งรัฐ ความร่วมมือ และการจัดการองค์ความรู้ กับการจัดการธุรกิจรักษ์โลก (2) ศึกษาบทบาทของตัวแปรคั่นกลาง ได้แก่ ความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ ในการส่งผ่านอิทธิพลของอัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม และนโยบายแห่งรัฐต่อการดำเนินธุรกิจรักษ์โลกอย่างยั่งยืน และ (3) พัฒนารูปแบบการดำเนินธุรกิจรักษ์โลกในชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณคือผู้ประกอบการ 300 รายในพื้นที่สามพราน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบจำลองสมการโครงสร้าง (SEM) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 ราย

ผลการวิจัยพบว่า (1) อัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม และนโยบายแห่งรัฐ มีอิทธิพลทางตรงต่อความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ ซึ่งเป็นตัวแปรคั่นกลางที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจรักษ์โลก (2) ความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้มีอิทธิพลโดยตรงต่อการจัดการธุรกิจรักษ์โลก และ (3) ได้รูปแบบการดำเนินธุรกิจรักษ์โลกที่ยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย การเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนด้านสังคมและวัฒนธรรม การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม และการผลักดันนโยบายของรัฐให้เอื้อต่อความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ในชุมชน ทั้งนี้ ปัญหาและแนวทางที่ค้นพบจากชุมชนสามพรานสามารถขยายผลไปใช้กับพื้นที่อื่นที่มีบริบทคล้ายคลึงกันได้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับชุมชนอย่างครอบคลุม

ความสำคัญ: อัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม นโยบายแห่งรัฐ ความร่วมมือ การจัดการองค์ความรู้ การจัดการธุรกิจรักษ์โลก

Abstract

This research aimed to: (1) Analyze the relationships between community identity, social responsibility, government policy, collaboration, and knowledge management with eco-friendly business management. (2) Examine the mediating roles of collaboration and knowledge management in transmitting the influence of community identity, social responsibility, and government policy on the sustainable operation of green businesses. And (3) Develop a model for sustainable green business operations in the Sampran community, Nakhon Pathom Province. A mixed-methods approach was employed, integrating both quantitative and qualitative research. The quantitative sample included 300 entrepreneurs in the Sampran area, selected through two-stage random sampling, and data were analyzed using Structural Equation Modeling (SEM). The qualitative part involved structured interviews with 10 key informants.

The research findings revealed that: (1) Community identity, social responsibility, and government policy have direct influences on collaboration and knowledge management, which act as mediating variables affecting green business management. (2) Collaboration and knowledge management have direct impacts on eco-friendly business practices. (3) A sustainable green business model was developed, comprising the enhancement of community identity in social and cultural aspects, the promotion of social responsibility, and the advancement of government policies to support collaboration and knowledge management within the community. Moreover, the issues and solutions identified in the Sampran community can be applied to other areas with similar contexts to promote inclusive and sustainable community development.

KEYWORDS: Community Identity, Social Responsibility, Government Policy, Collaboration, Knowledge Management, Green Business Management

บทนำ

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันต้องปรับตัวอย่างรวดเร็วตามเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดโลก (Berber, Slavic, & Aleksic, 2021) ขณะเดียวกันโลกกำลังเผชิญกับการเพิ่มขึ้นของประชากร โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในสังคมแห่งการสร้างสรรค์ การเชื่อมต่อ และการอยู่ร่วมกัน การเติบโตของประชากรและธุรกิจส่งผลให้ความต้องการใช้ทรัพยากรและพลังงานเพิ่มขึ้น นำไปสู่การใช้พลังงานทดแทนมากขึ้นเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคอุตสาหกรรม การขนส่ง และการใช้เชื้อเพลิง ส่งผลให้อุณหภูมิโลกสูงขึ้น กระทั่งต่อผลผลิตทางการเกษตรและแหล่งน้ำ ก่อให้เกิดภาวะแห้งแล้งและปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2563) ในการประชุม COP27 ที่ประเทศอียิปต์ เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2565 ได้มีการหารือเรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมร่วมกันกำหนดแนวทางระดับโลกในการหยุดยั้งการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ (กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน, 2559)

ประเทศไทยมีความได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพ วัฒนธรรม และภูมิศาสตร์ ซึ่งถูกนำมาใช้เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ แต่การพัฒนาเหล่านี้มักแลกมาด้วยความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและ การลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2563) ความท้าทายสำคัญที่ประเทศต้องเผชิญ ได้แก่ ปัญหาสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ความสามารถในการเข้าถึงและพัฒนาเทคโนโลยีต่ำ รวมถึงรายได้ของประชาชนที่ยังไม่เพียงพอ (Dien, 2000) ในขณะเดียวกัน ชุมชนท้องถิ่นทั่วประเทศจำเป็นต้องพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียวอย่างยั่งยืน เพื่อส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในด้านเกษตรและอาหาร สุขภาพ พลังงาน วัสดุชีวภาพ และการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อศักยภาพการแข่งขันในระดับจังหวัด ภูมิภาค และประเทศ ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และระบบทุนนิยม วัฒนธรรมท้องถิ่นกำลังถูกกลืนไป รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมถึงการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ โดยเน้นรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตร สุขภาพ และ วัฒนธรรม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมอัตลักษณ์ท้องถิ่นให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง แต่ยังรวมไปถึง ชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับผลกระทบการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการดำเนินธุรกิจในระดับชุมชน ที่มีความโดดเด่นด้านเกษตรกรรมและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กำลังเผชิญกับความท้าทายจากการขยายตัวของเมืองและการใช้ทรัพยากรที่ไม่ยั่งยืน ความท้าทายยังรวมถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นภาวะโลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือการลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพ สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน และกระทบต่อความสามารถในการดำรงชีวิตในระยะยาวของชุมชน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ไม่ใช่ปัญหาของชุมชนใดชุมชนหนึ่งเท่านั้น หากแต่เป็นประเด็นระดับโลกที่ทุกพื้นที่ต้องตระหนักและร่วมมือกันในการแก้ไข การเผชิญหน้ากับสถานการณ์เหล่านี้ทำให้เกิดความจำเป็นในการขับเคลื่อนธุรกิจไปในแนวทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยแนวคิดธุรกิจรักษารักษ์โลก (Green Business) ที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) จึงกลายเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาชุมชนอย่างสมดุล ครอบคลุมทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ แนวคิดดังกล่าวได้ถูกยอมรับในระดับนโยบายของประเทศ และมีการส่งเสริมให้ชุมชนต่าง ๆ นำมาปรับใช้เพื่อสร้างศักยภาพในการพึ่งพาตนเองในระยะยาว

ชุมชนสามพราน เป็นหนึ่งในพื้นที่อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เป็นพื้นที่ที่มีภูมิประเทศราบลุ่ม มีความอุดมสมบูรณ์ ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีอาชีพเพาะปลูกพืชหรือเกษตรกรรม ซึ่งในปัจจุบันตำบลสามพรานในบริบทของสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของประชากรการขยายตัวของสังคมเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศการป้องกันภัยพิบัติ ข้อจำกัดด้านพื้นที่ในชุมชน ทำให้พื้นที่สีเขียวมีปริมาณและคุณภาพที่ลดลง การพัฒนาชุมชนสีเขียวสามพราน เป็นการพัฒนาชุมชนต้นแบบในการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือโครงการชุมชนสีเขียว โดยมีเป้าหมายคือ ชุมชนสามพรานสามารถจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนด้วยตนเอง โดยมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ในรูปแบบธุรกิจรักษารักษ์โลก หรือธุรกิจสีเขียว (Green Business) นำไปสู่แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมถึงแหล่งการประกอบอาชีพของประชากร การท่องเที่ยวชุมชนทั้งในเมืองและชนบท ที่มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในทิศทางธุรกิจรักษารักษ์โลกที่ยั่งยืน พร้อมมีการดำเนินงานที่เน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมและวิถีชีวิตอันเป็นอัตลักษณ์ของชุมชน ด้านสังคมเพื่อความสามัคคี พึ่งพากันและกันเป็นสังคมที่ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข อนุรักษ์ไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นตลอดไป

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการธุรกิจรักษั้โลกของธุรกิจชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม” บริบทของสังคมในชุมชนสามพรานได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของประชากรการขยายตัวของสังคมเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การป้องกันภัยพิบัติข้อจำกัดด้านพื้นที่ ทำให้พื้นที่สีเขียวมีปริมาณและคุณภาพที่ลดลง ชุมชนสามพรานมีศักยภาพระดับสูงทางด้านอาชีพ การเกษตร มีภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านที่โดดเด่น ซึ่งมีชื่อเสียงระดับประเทศ และได้รางวัลระดับโลก มีสถานที่ที่สำคัญที่โดดเด่นด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การจัดการธุรกิจรักษั้โลกในชุมชน โดยจากการศึกษางานวิจัยพบว่า ปัจจัยธุรกิจรักษั้โลกในชุมชนได้มีผู้ศึกษาวิจัยถึงองค์ประกอบ และผลกระทบของมิติดังกล่าวไว้ในแต่ละมิติเป็นจำนวนมากขึ้น โดยแต่ละงานวิจัยได้ศึกษาเพียงมิติใดมิติหนึ่งเพียงเท่านั้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ธุรกิจรักษั้โลกของธุรกิจชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยจะศึกษาประเด็นที่ว่าเพราะเหตุใดหรือมีปัจจัยใดบ้างหรือไม่ที่ทำหน้าที่เป็นปัจจัยเชื่อมโยงที่นำไปสู่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อธุรกิจรักษั้โลกในชุมชน และเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสาเหตุกับตัวแปรผลลัพธ์ที่มีค่าสูงมากจนเป็นที่น่าสงสัยว่าจะต้องมีปัจจัยแฝงเข้ามาคั่นกลางระหว่างตัวแปรสาเหตุกับตัวแปรผลลัพธ์ที่จะทำให้เส้นทางความสัมพันธ์และความต้องการพื้นฐานในการดำรงชีพ และบริการพื้นฐานทางสังคมในชุมชนสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม และนโยบายแห่งรัฐกับการจัดการธุรกิจรักษั้โลก โดยมีความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้เป็นตัวแปรคั่นกลาง
2. เพื่อศึกษาบทบาทของความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม และนโยบายแห่งรัฐ กับการจัดการธุรกิจรักษั้โลก
3. เพื่อพัฒนาและเสนอรูปแบบการจัดการธุรกิจรักษั้โลกที่ยั่งยืนในชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม

สมมติฐานในการวิจัย

- H1: อัตลักษณ์ชุมชนมีอิทธิพลทางตรงต่อความร่วมมือภายในชุมชน
- H2: อัตลักษณ์ชุมชนมีอิทธิพลทางตรงต่อการจัดการองค์ความรู้
- H3: ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลทางตรงต่อความร่วมมือภายในชุมชน
- H4: ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลทางตรงต่อการจัดการองค์ความรู้
- H5: นโยบายแห่งรัฐมีอิทธิพลทางตรงต่อความร่วมมือภายในชุมชน
- H6: นโยบายแห่งรัฐมีอิทธิพลทางตรงต่อการจัดการองค์ความรู้
- H7: ความร่วมมือภายในชุมชนมีอิทธิพลทางตรงต่อการจัดการธุรกิจรักษั้โลก
- H8: การจัดการองค์ความรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อการจัดการธุรกิจรักษั้โลก
- H9: อัตลักษณ์ชุมชนมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการจัดการธุรกิจรักษั้โลก โดยผ่านตัวแปรคั่นกลาง ได้แก่ ความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้
- H10: ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการจัดการธุรกิจรักษั้โลก โดยผ่านตัวแปรคั่นกลาง ได้แก่ ความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้
- H11: นโยบายแห่งรัฐมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการจัดการธุรกิจรักษั้โลก โดยผ่านตัวแปรคั่นกลาง ได้แก่ ความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้

H12: ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ชุมชนกับการจัดการธุรกิจรักษัโลกจะแตกต่างกันตามระดับของความร่วมมือ (Interaction Effect)

H13: ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมกับการจัดการธุรกิจรักษัโลกจะแตกต่างกันตามระดับของการจัดการองค์ความรู้ (Interaction Effect)

H14: ตัวแปรทั้งหมดมีอิทธิพลรวม (Total Effect) ต่อการจัดการธุรกิจรักษัโลกอย่างมีนัยสำคัญ
หมายเหตุ: ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยบางรายการมีลักษณะเป็นตัวแปรแฝง (Latent Variables) ซึ่งจะตรวจสอบด้วยการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (SEM) และทำการทดสอบความเป็นตัวแปรคั่นกลาง (Mediation Analysis) เพื่อยืนยันกลไกความสัมพันธ์ในแบบจำลองวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ซึ่งกรอบแนวคิดที่เป็นสมการโครงสร้างของการวิจัย โดยมีปัจจัยเหตุคือ อัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม และนโยบายแห่งรัฐ ส่วนปัจจัยตามประกอบด้วยปัจจัยคั่นกลางคือ ความร่วมมือ และการจัดการองค์ความรู้ ผู้วิจัยผลคือ การจัดการธุรกิจรักษัโลก

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการธุรกิจรักษัโลกของธุรกิจชุมชน สามพราน จังหวัดนครปฐม โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้ทฤษฎีการจัดการธุรกิจรักษัโลก (Green Business Management: GBM) เป็นแนวคิดหลัก ซึ่งมุ่งเน้นตัวแปรที่ประกอบด้วย (1) อัตลักษณ์ชุมชน (Community Identity: COI) (2) ความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) (3) นโยบายแห่งรัฐ (State Policy: STP) (4) ความร่วมมือ (Cooperation: COO) และ (5) การจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management: KNM)

2. กลุ่มเป้าหมาย

เชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการในพื้นที่ชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม 1,200คน (สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสามพราน, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการในพื้นที่ชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 300 ตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ 2 ขั้นตอน (Two Stage Sampling) ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการสุ่มผู้ประกอบการขนาดย่อย (Micro) ในพื้นที่ชุมชนสามพรานในพื้นที่ชุมชนสามพราน ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการสุ่มผู้ประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลาง (Small and Medium: SME) ในพื้นที่ชุมชนสามพราน โดยใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยใช้แผนการสุ่มแบบง่ายในช่วงเวลา ธันวาคม 2566 ถึง มีนาคม พ.ศ. 2567 ซึ่งให้หลักประกันความสามารถเพื่อใช้ในการทดสอบสมการโครงสร้างตามหลักการของ Cohen (1988); Westland, (2010)

เชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับผู้ประกอบการในพื้นที่ชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่ประกอบธุรกิจมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 10 ราย ด้วยวิธีการเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามในการวิจัยฉบับนี้พัฒนาขึ้นจากกรอบแนวคิดที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและบริบทของธุรกิจรักษัโลกในชุมชนสามพราน

จังหวัดนครปฐม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบ Likert 5 ระดับ ซึ่งเป็นการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) และอิงตามนิยามมโนทัศน์และนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของแต่ละตัวแปร เพื่อให้ข้อคำถามสะท้อนสถานการณ์จริงในปัจจุบัน ก่อนนำไปใช้จริง ได้มีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรเป้าหมาย เพื่อประเมินความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach's Alpha ซึ่งได้ค่าระหว่าง 0.76-0.95 อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Hair et al., 2006) แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้และเหมาะสมสำหรับนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำในระหว่างเดือน ธันวาคม 2566 ถึง มีนาคม 2567 ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามแบบตัวต่อตัวกับผู้ประกอบการในพื้นที่ชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 300 ฉบับ ได้กลับมามีอยู่ 300 ฉบับ อัตราการตอบกลับอยู่ที่ 100%

2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามลงรหัส และวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลตาม ความเหมาะสมของคุณลักษณะของข้อมูล โดยจะคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation-SD) และ CV สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยการตรวจสอบยืนยันผลของความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัวและหาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง ทางอ้อม และ อิทธิพลรวมของแต่ละตัวแปรด้วยแบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling-SEM)

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลตามความเหมาะสมของคุณลักษณะของข้อมูล และวัตถุประสงค์สำหรับงานวิจัยโดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับผู้ประกอบการในพื้นที่ชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อวิเคราะห์การส่งผลกระทบระหว่างอัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม นโยบายแห่งรัฐ ความร่วมมือ และการจัดการองค์ความรู้ กับการจัดการธุรกิจรักษารหัสโลก

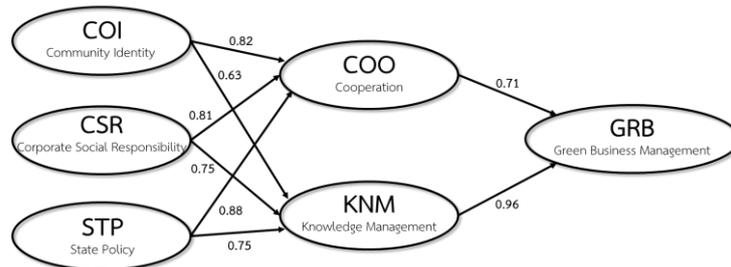
ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับของตัวแปร

ลำดับ	ปัจจัย	\bar{X}	S.D.	Skewness	Kurtosis
1	อัตลักษณ์ชุมชน: COI	3.93	0.66	-0.68	0.86
2	ความรับผิดชอบต่อสังคม: CSR	4.06	0.67	-0.76	0.81
3	นโยบายแห่งรัฐ: STP	4.09	0.64	-0.95	1.87
4	ความร่วมมือ: COO	4.00	0.67	-0.64	0.49
3	การจัดการองค์ความรู้: KNM	4.01	0.65	-0.75	1.79

4	การจัดการธุรกิจระดับโลก: GBM	4.03	0.69	-0.74	0.96
---	------------------------------	------	------	-------	------

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการธุรกิจระดับโลก อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย นโยบายแห่งรัฐ State Policy (STP) ความรับผิดชอบต่อสังคม Corporate Social Responsibility (CSR) การจัดการธุรกิจระดับโลก Green Business Management (GBM) การจัดการองค์ความรู้ Knowledge Management (KNM) ความร่วมมือ Cooperation (COO) และอัตลักษณ์ชุมชน Community Identity (COI) ตามลำดับ

ผลการศึกษาดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาตัวแปรขั้นกลางความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ ส่งผลระหว่างอัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม นโยบายแห่งรัฐที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินธุรกิจระดับโลกในชุมชนที่ยั่งยืนของชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม

$\chi^2=458.90$, $df=230$, $p\text{-value}=.000$, $\chi^2/df=1.99$, $RMSEA=.047$, $RMR=.019$,
 $SRMR=.032$, $CFI=.99$, $GFI=.93$, $AGFI=.90$, $CN=297.84$

ภาพที่ 2 แสดงเส้นอิทธิพลของสัมประสิทธิ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการธุรกิจระดับโลกของธุรกิจชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าสถิติที่คำนวณได้กับเกณฑ์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของแบบจำลอง สมการโครงสร้างปรับแก้ (Adjust Model)

รายการเกณฑ์	เกณฑ์ที่กำหนด (Joreskog; & Sorbom, 1996: 121-122)	ค่าสถิติของแบบจำลอง	การพิจารณา
Likelihood Ratio Chi-Square P-value มากกว่าหรือ เท่ากับ .05 Statistic (χ^2)	(Joreskog; & Sorbom, 1996)	$\chi^2 = 458.90$ $df = 230$ $p\text{-value} = .000$	ผ่าน
Relative χ^2	(χ^2/df) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00 (Tabachnick & Fidell, 2007)	1.99	ผ่าน
Root Mean Squared Error of Approximation (RMSEA)	น้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 (MacCallum et al, 1996)	.047	ผ่าน
Root Mean Squared Residuals (RMR)	น้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)	.019	ผ่าน

215 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการธุรกิจจรรยาโลกของธุรกิจชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม

Standardized Root Mean Squared Residual (SRMR)	น้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)	.032	ผ่าน
Comparative Fit Index (CFI)	มากกว่าหรือเท่ากับ .90 (Fan et al, 1999)	.99	ผ่าน
Goodness of Fit Index (GFI)	มากกว่าหรือเท่ากับ .90 (Tabachnick & Fidell, 2007)	.93	ผ่าน
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)	มากกว่าหรือเท่ากับ .90 (Tabachnick & Fidell, 2007)	.90	ผ่าน
Critical N (CN)	มากกว่าหรือเท่ากับ 200 (Joreskog & Sorbom, 1996)	297.84	ผ่าน

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ดัชนีความกลมกลืนของแบบจำลองสมการโครงสร้างที่ได้ ดำเนินการปรับแก้ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากดัชนีความกลมกลืน (Fit Index) ดังนี้ $\chi^2=458.90$, $df=230$, $p\text{-value}=.000$, $\chi^2/df =1.99$, $RMSEA=.047$, $RMR=.019$, $SRMR=.032$, $CFI=.99$, $GFI=.93$, $AGFI=.90$, $CN=297.84$ จากค่าดัชนีความกลมกลืนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า แบบจำลองสมการโครงสร้างที่ดำเนินการปรับแก้ (Adjust Model) มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และการประมาณค่าพารามิเตอร์ในแบบจำลองดังกล่าวจึงเป็นที่ยอมรับได้

ตารางที่ 3 แสดงผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง) Direct Effect) อิทธิพลทางอ้อม) Indirect Effect) และอิทธิพลโดยรวม) Total Effect) จากแบบจำลองสมการปรับแก้

ตัวแปรตาม	R ²	อิทธิพล	ตัวแปรต้น				
			(COO)	(KNM)	(COI)	(CSR)	(STP)
(COO)	.97	DE	-	-	.82*(10.08)	.81*(7.07)	.88*(8.10)
		IE	-	-	-	-	-
		TE	-	-	.82*(10.08)	.81*(7.07)	.88*(8.10)
(KNM)	.97	DE	-	-	.63*(8.28)	.75*(9.07)	.75*(8.61)
		IE	-	-	-	-	-
		TE	-	-	.63*(8.28)	.75*(9.07)	.75*(8.61)
(GBM)	.97	DE	.71*(9.14)	.96*(12.20)	-	-	-
		IE	-	-	.92*(10.11)	.72*(8.07)	.82*(10.11)
		TE	.71*(9.14)	.96*(12.20)	.92*(10.11)	.72*(8.07)	.82*(10.11)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมายเหตุ ในวงเล็บ เป็นค่าสถิติทดสอบ t หากมีค่าไม่อยู่ระหว่าง -1.96 ถึง 1.96 แสดงว่ามีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

รูปแบบและพัฒนารูปแบบการดำเนินธุรกิจระดับโลกในชุมชนที่ยั่งยืนของชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม รูปแบบการดำเนินธุรกิจระดับโลกในชุมชนที่ยั่งยืนของ ชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม เริ่มจากการปรับปรุงอัตลักษณ์ชุมชนทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรม พร้อมกับสร้างรับผิดชอบต่อสังคมประกอบด้วยด้านบรรษัทภิบาล ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการดำเนินงานธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม และด้านและการแบ่งปันสู่สังคม รวมทั้งรัฐบาลให้การสนับสนุนกำหนดนโยบายกฎหมาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การดำเนินการเช่นนี้ ส่งผลทางตรงต่อความร่วมมือ การจัดการองค์ความรู้ และส่งผลทางอ้อมกับการจัดการธุรกิจระดับโลกในชุมชนที่ยั่งยืนของชุมชน สามพราน จังหวัดนครปฐม

อภิปรายผล

อัตลักษณ์ชุมชนส่งผลโดยตรงต่อความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ ทั้งในด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะในบริบทของชุมชนที่มีเป้าหมายร่วมกันและเอื้ออาทรต่อกัน เช่น ชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีการพัฒนาอัตลักษณ์อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านความร่วมมือของธุรกิจท้องถิ่น สอดคล้องกับ Ellemers (2023) ที่ชี้ว่าอัตลักษณ์ส่วนบุคคลและสังคมส่งผลต่อการรับรู้และพฤติกรรมของกลุ่ม ช่วยให้ผู้คนกำหนดบทบาทของตนในสังคมได้อย่างชัดเจน ด้าน Hogg (2016) ก็ระบุว่าชุมชนในฐานะองค์การทางสังคมมีเป้าหมายร่วมกัน มีความพยายามและการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นรากฐานของความร่วมมือในระดับท้องถิ่น ขณะที่อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมก็มีบทบาทสำคัญในการส่งต่อองค์ความรู้ผ่านบุคคลและสภาพแวดล้อมของชุมชน เป็นเอกลักษณ์ที่สะท้อนความเป็นจริงทางวัฒนธรรมภายใน (Jaspal, 2015) และส่งผลต่อความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในบริบทของธุรกิจระดับโลกที่ยั่งยืนในชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาโดย Thompson (2019) ที่พบว่าอัตลักษณ์ชุมชนมีผลโดยตรงต่อการจัดการธุรกิจระดับโลกภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม

ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจชุมชนประกอบด้วย 4 ด้านหลัก ได้แก่ บรรษัทภิบาล การจัดการสิ่งแวดล้อม การดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม และการแบ่งปันสู่สังคม ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ และส่งผลทางอ้อมต่อการพัฒนาธุรกิจระดับโลกในชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม ด้านบรรษัทภิบาล ชุมชนมีการกำกับดูแลกิจการอย่างมีจริยธรรมและโปร่งใส สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ Berber et al. (2021) และ Fatima & Elbanna (2023) ที่เน้นความเข้าใจผู้มีส่วนได้เสียและสร้างระบบส่งเสริมความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ธุรกิจชุมชนมีการสร้างจิตสำนึกและบริหารพลังงานอย่างรอบด้าน เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและบริหารความเสี่ยงทางธุรกิจอย่างยั่งยืน ด้านการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม ชุมชนมีการเสริมสร้างศักยภาพ ปฏิบัติตามหลักการแข่งขันที่เป็นธรรม และดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ส่วนด้านการแบ่งปันสู่สังคม ธุรกิจชุมชนมีการขยายผลสู่เครือข่ายชุมชน สร้างคุณค่าที่ยั่งยืน และยกระดับคุณภาพชีวิต สอดคล้องกับแนวคิดของ Fatima & Elbanna (2023) ที่เน้นการตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย และสนับสนุนการสร้างระบบความร่วมมือในระดับชุมชน โดยทั้งหมดนี้ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจระดับโลกผ่านความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thompson (2019) ที่ชี้ว่าอัตลักษณ์ชุมชนและธรรมาภิบาลมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารธุรกิจอย่างยั่งยืนภายใต้บริบทสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

นโยบายแห่งรัฐซึ่งครอบคลุมด้านกฎหมาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลโดยตรงต่อความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ และส่งผลทางอ้อมต่อการจัดการธุรกิจระดับโลกในชุมชน

สามพราน จังหวัดนครปฐม ด้านกฎหมาย ชุมชนมีการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และข้อบังคับอย่างเคร่งครัด และสามารถเข้าถึงข้อมูลกฎหมายจากภาครัฐเพื่อนำมาปรับใช้ในการกำหนดพฤติกรรมในสังคม สอดคล้องกับ Lenaerts (2020) ที่ระบุว่ากฎหมายเป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุมและกำหนดทิศทางพฤติกรรมในสังคม ส่วนด้านยุทธศาสตร์ ชุมชนมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเน้นความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ Hedreen (2019) ที่ชี้ว่ายุทธศาสตร์คือการวางแผนปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้บริบทของสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ด้านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ชุมชนดำเนินงานตามเป้าหมายของชาติที่เน้นความมั่นคง ความเป็นธรรม และการพัฒนาที่ยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งหมดนี้มีส่วนผลักดันให้เกิดธุรกิจรักษารักษาโลกที่ยั่งยืนผ่านกระบวนการความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ในระดับชุมชน ตามแนวคิดของ Lenaerts (2020)

ความร่วมมือด้านการตัดสินใจในธุรกิจชุมชนครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ และการเลือกแนวทางที่เหมาะสมตามสถานการณ์ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนเป็นหลัก ด้านการดำเนินกิจกรรม ธุรกิจชุมชนมีการระดมความคิดเห็นและประยุกต์ใช้หลักการบริหารจัดการเชิงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Shewhart (1953) ที่ชี้ว่าความสำเร็จขององค์กรต้องอาศัยกระบวนการบริหารที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้านการรับผลประโยชน์ ชุมชนมีความร่วมมือที่เข้มแข็ง สร้างความผูกพันและภาพลักษณ์ที่ดีของธุรกิจ ซึ่งตรงกับ Thayer (2008) ที่เน้นว่าความร่วมมือส่งผลเชิงบวกต่อความผูกพันและผลลัพธ์ขององค์กร ด้านการติดตามและประเมินผล ธุรกิจชุมชนเน้นการประเมินเชิงพัฒนาเพื่อสร้างการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่การปรับปรุงให้สอดคล้องกับเป้าหมายร่วมกัน สอดคล้องกับ Guba และ Lincoln (1994) ที่เน้นการประเมินแบบมีส่วนร่วมเพื่อประโยชน์ของผู้เกี่ยวข้อง ปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจรักษารักษาโลกอย่างยั่งยืนในชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่อกระบวนการตัดสินใจอย่างรอบด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ Bell และ York (2010) ที่ระบุว่า การตัดสินใจของชุมชนส่งผลต่อการดำเนินงานและอัตลักษณ์ทางเศรษฐกิจของพื้นที่

การจัดการองค์ความรู้ในชุมชนประกอบด้วย 3 ด้านหลัก ได้แก่ การเรียนรู้ การรับรู้ และการถ่ายทอดองค์ความรู้ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจรักษารักษาโลกอย่างยั่งยืนในชุมชนสามพราน จังหวัดนครปฐม ด้านการเรียนรู้ ชุมชนมีการพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการเรียนรู้เชิงบวกและการประยุกต์ใช้ความรู้ในการพัฒนาธุรกิจและสังคม ด้านการรับรู้ ชุมชนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนตามนโยบายของรัฐ พร้อมบริหารจัดการองค์ความรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของตน สอดคล้องกับ Cummings (2023) ที่ชี้ว่าการรับรู้ต้องอาศัยการเชื่อมโยงข้อมูลจากประสบการณ์เดิมอย่างเป็นระบบและปรับใช้ได้จริง ขณะที่ด้านการถ่ายทอดองค์ความรู้ ชุมชนให้ความสำคัญกับการยอมรับของสมาชิกทุกระดับ และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการถ่ายทอดความรู้ในธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับ Lönnqvist, Jackson และ Schiuma (2022) ที่เน้นการสร้างค่านิยมร่วมในการจัดการความรู้ในองค์กร และ Alavi & Leidner (2001) ที่ให้ความสำคัญกับระบบการจัดการองค์ความรู้ในทุกมิติ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การจัดการธุรกิจรักษารักษาโลกในชุมชนประกอบด้วย 3 ด้านหลัก ได้แก่ การสร้างรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และความสมดุลอย่างยั่งยืน ด้านการสร้างรายได้ ธุรกิจมีการวางแผนทางการเงินและบริหารรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งจากการขายสินค้า บริการ หรือรายได้ทางอ้อม เช่น ดอกเบี้ยและการจำหน่ายสินทรัพย์ สอดคล้องกับ Veen และ Parijs (2006) ที่ชี้ว่ารายได้เป็นหัวใจสำคัญของความยั่งยืนในกิจกรรมทางธุรกิจ ด้านการยกระดับคุณภาพชีวิต ธุรกิจรักษารักษาโลกส่งเสริมการพึ่งพาตนเองของสมาชิกในชุมชน โดยเน้นการพัฒนาตนเองเป็นจุดเริ่มต้น เพื่อสร้างความสุขและมาตรฐานทางสังคมที่ดี ตามแนวทางของ AEDP (2015) ที่ระบุว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตต้องเริ่มจากการเสริมสร้างศักยภาพภายใน ด้านความสมดุลอย่างยั่งยืน ธุรกิจรักษารักษาโลก

ในชุมชนให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยสร้างสมดุลในมิติด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bocken et al. (2014) และ Borovik et al. (2023) ที่เน้นว่าธุรกิจรักษัโลกต้องวางแผนและดำเนินงานอย่างรอบด้าน เพื่อสร้างความยั่งยืนอย่างแท้จริง

สรุป

อัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม และนโยบายแห่งรัฐ มีอิทธิพลทางตรงต่อความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ ซึ่งเป็นตัวแปรคั่นกลางที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจรักษัโลก ความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้มีอิทธิพลโดยตรงต่อการจัดการธุรกิจรักษัโลก รูปแบบการดำเนินธุรกิจรักษัโลกที่ยั่งยืน ประกอบด้วย การเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชนด้านสังคมและวัฒนธรรม การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม และการผลักดันนโยบายของรัฐให้เอื้อต่อความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ในชุมชน ทั้งนี้ปัญหาและแนวทางที่ค้นพบจากชุมชนสามพรานสามารถขยายผลไปใช้กับพื้นที่อื่นที่มีบริบทคล้ายคลึงกันได้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในทั่วไป

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ผู้บริหารควรจัดการองค์ความรู้และส่งเสริมการเรียนรู้ในธุรกิจชุมชน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน รัฐบาลควรกำหนดนโยบายด้านกฎหมาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ ผู้บริหารชุมชนควรกำหนดนโยบายชัดเจนในการพัฒนาอัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม และการจัดการธุรกิจรักษัโลกอย่างยั่งยืน.

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาธุรกิจรักษัโลกในชุมชนสามพรานเริ่มจากปรับปรุงอัตลักษณ์ชุมชนทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรม พร้อมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม รัฐบาลสนับสนุนนโยบายที่ส่งเสริมความร่วมมือและการจัดการองค์ความรู้ในชุมชน ความร่วมมือในการตัดสินใจเป็นสำคัญสำหรับการดำเนินธุรกิจรักษัโลกอย่างยั่งยืน การถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านบุคคลและสภาพแวดล้อมช่วยเสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยอนาคต

จากภาวะการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจที่รุนแรงทั่วโลก การจัดการธุรกิจรักษัโลกในเกือบทุกประเทศที่อาศัยรายได้ส่วนใหญ่จากธุรกิจท้องถิ่น อีกทั้งศักยภาพของสมาชิกในชุมชน รวมถึงการบริหารจัดการชุมชนของสังคมโลกที่ต้องได้รับการสนับสนุนและพัฒนาอย่างยั่งยืน งานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาลักษณะผู้นำชุมชนที่เป็นผู้บริหารลักษณะใดที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์ชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคม นโยบายแห่งรัฐ ความร่วมมือ และการจัดการองค์ความรู้ กับการจัดการธุรกิจรักษัโลก ทั้งนี้แนวนโยบายแห่งรัฐด้านยุทธศาสตร์ ควรกำหนดเป้าหมายอย่างไรในการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนในชุมชนโดยมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ชุมชนมียุทธศาสตร์ในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับนโยบายแห่งรัฐ

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน. (2559). พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน. เรียกใช้เมื่อ 1 พฤษภาคม 2566 จาก <http://www.dede.go.th/>
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2563). รายงานประจำปี 2563. กรมควบคุมมลพิษ. เรียกใช้เมื่อ 1 พฤษภาคม 2566 จาก https://www.pcd.go.th/wp-content/uploads/2021/08/pcdnew-2021-08-04_06-58-34_275626.pdf.
- กระทรวงอุดมศึกษาวิจัย วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม. (2562). ข้อเสนอ BCG in Action: The New Sustainable Growth Engine โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน. (ฉบับพิเศษ). กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2563). พัฒนาการทางกฎหมายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ. กองกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา: กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสามพราน. (2566). ประชาชนชุมชน. เรียกใช้เมื่อ 1 มกราคม 2566 จาก <https://district.cdd.go.th/samphran/service/community-expert/>.
- AEDP. (2015). Alternative energy development plan: AEDP 2015. Retrieved August 19, 2023” from <https://www.eppo.go.th/images/policy/pdf/aedp2015.pdf>.
- Alavi, M., & Leindner, D. E. (2001). Review: Knowledge management and knowledge management systems: Conceptual foundations and research issues. *MIS Quarterly*, 25(1), 107-136.
- Bell, S., & York, R. (2010). Community Economic Identity: The Coal Industry and Ideology Construction in West Virginia. *Rural Sociology*, 75(1), 111-143.
- Berber, N., et al. (2021). Corporate social responsibility in contemporary organizations: Evidence from servian processing industry. *Economic Themes*, 52, 227-241.
- Bocken, N. M., et al. (2014). A literature and practice review to develop sustainable business model archetypes. *Journal of Cleaner Production*, 65, 42-56.
- Boltovska, L. (2023). Integration Links and Methods of Their Improvement for The Effective Functioning of The Meat and Food Subcomplex. *Three Seas Economic Journal*, 4(2), 6-20.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences*. 2nd ed. Lawrence Erlbaum Associates.
- Cummings, S., et al. (2023). Editorial. uncomfortable truths in international development: approaches to the decolonization of knowledge in development practice. *Knowledge Management for Development Journal*, 17(1), 1-16.
- Diego, T. (2019). Community identity, governance, and resilience under agri-environmental shifts in two communities of southwestern Uruguay. *Community Development, Taylor & Francis Journals*, 50(5), 497-514,
- Dien, D. (2000). The evolving nature of self-identity across four levels of history. *Human Development*, 43(1), 1-18.

- Ellemers, N. (2023). Social identity theory. *Social psychology*. Retrieved May 1, 2023 From <https://www.britannica.com/topic/social-identity-theory/Identity-threat>.
- Fatima, T., & Elbanna, S. (2023). Corporate social responsibility (CSR) Implementation: A review and a research agenda towards an integrative framework. *Journal of Business Ethics*.183, 105–121.
- Guba, E., & Lincoln, Y. (1994). Competing paradigms in qualitative research. *The handbook of qualitative research*. (Eds.). London: Dentin, N. K. & Lincoln, Y. S.
- Hedreen, S. (2019). GDP: The total value of goods and services of a nation. Retrieved May 1, 2023 From <https://www.businessnewsdaily.com/3617-gdp-definition.html>.
- Hogg, M. A. (2003). Social identity. In M. R. Leary & J. P. Tangney (Eds.), *Handbook of self and identity*. The Guilford Press.
- Jaspal, R. (2015). Migration and identity processes among first generation British South Asians. *South Asian Diaspora*. 7(2), 79–96.
- Lenaerts, K. (2020). New horizons for the rule of law within the EU. *German Law Journal*. 21, 29–34.
- Lönnqvista, A., et al. (2022). Key development areas for the growing and maturing knowledge management research field: creativity, novelty, relevance and impact. *Knowledge Management Research & Practice*. 20(2), 175-176.
- Thayer, C. A. (2008). Ho Chi Minh, *International Encyclopedia of the Social Sciences*. 3(9), 491-492.
- Veen, R., & Parijs, P. (2006). A capitalist road to communism. *Basic Income Studies*, 1(1), 6-6.
- Walter Shewhart, (2023). Shewhart-Deming’s learning and quality cycle. Retrieved May 1, 2023 From <https://foresightguide.com/shewhart-and-deming/>.
- Westland, C., (2010). Lower Bounds on Sample Size in Structural Equation Modeling. *Electronic Commerce Research and Applications (Elsevier)*. 9(6), 476-487.